

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 6), vil omfatte våbenlovs-overtrædelser på offentligt tilgængeligt sted under særlig skærpende omstændigheder, hvor der besiddes, bæres eller anvendes skydevåben med tilhørende ammunition eller andre våben eller eksplosivstoffer, når våbnet eller eksplosivstofferne på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Justitsministeriet finder, at der – ligesom ved efterforskningen af overtrædelser af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, om besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted – næppe kan antages at være et praktisk behov for at foretage hemmelige ransagninger i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, idet der er tale om forbrydelser, som begås på offentligt tilgængeligt sted.

På denne baggrund foreslås der ingen ændringer i, at retsplejelovens § 799 alene henviser til straffelovens § 192 a, stk. 2, og ikke også til stk. 1.

4. Skærpende af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3

4.1. Gældende ret

Straffelovens § 119 indeholder et særligt strafferetligt værn for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Efter straffelovens § 119, stk. 1, straffes således den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 8 år.

På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, jf. straffelovens § 119, stk. 2.

Den, der ellers lægger de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv,

straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 3.

Den personkreds, der er omfattet af straffelovens § 119, stk. 1 og 3, er den samme og kan f.eks. være politibetjente, dommere og læger på offentlige sygehuse. Bestemmelsen kan efter omstændighederne også omfatte personer, der er ansat i en virksomhed, der på vegne af det offentlige udøver en funktion, der må sidestilles med udførelsen af offentlig tjeneste. Som eksempel kan nævnes Østre Landsrets dom af 9. april 2002, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, side 1644, hvor en buschauffør i en HT-bus, der var ansat i det private busselskab Arriva – som bl.a. drev busdriften på den omhandlede buslinje – blev udsat for vold. Retten fandt, at selve den omstændighed, at buschaufføren var privatansat, i det foreliggende tilfælde ikke fandtes at kunne medføre, at buschaufføren ikke var omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Retten lagde i den forbindelse vægt på, at busdriften blev udøvet på det offentlige vegne, og at buschaufførens funktion således reelt måtte sidestilles med udførelsen af offentlig tjeneste.

Rigsadvokaten har oplyst, at man ikke er bekendt med, at der i retspraksis er taget stilling til, om brandmænd og ambulancefolk er omfattet af § 119, stk. 1 og 3, og Rigsadvokaten har i den forbindelse oplyst, at man ikke er i besiddelse af oplysninger om domme, hvor straffelovens § 119, stk. 1, har været anvendt i sager om vold og trussel om vold mod brandmænd og ambulancefolk, men der er eksempler på sager, hvor domstolene efter anklagemyndighedens påstand har henført vold mod falckreddere under straffelovens § 247, stk. 2, som indebærer en forhøjelse af strafferammerne for voldsbestemmelserne i §§ 244-246 i tilfælde af vold mod personer, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold. Rigsadvokaten har tilkendegivet, at anklagemyndigheden vil nedlægge påstand om anvendelse af straffelovens § 119, både når der er tale om offentligt ansatte brandfolk mv. og om privat ansatte brandfolk mv., som udfører brandslukning og andre redningsopgaver efter aftale med det offentlige.

Straffelovens § 119, stk. 1 og 3, omfatter tilfælde, hvor der lægges hindringer i vejen for udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv. Forskellen mellem de to bestemmelser består i, at § 119, stk. 1, finder anvendelse, når der anvendes vold eller trussel om vold som hindring for udførelsen af tjenesten eller hvervet, hvorimod § 119, stk. 3, omfatter tilfælde, hvor gerningsmanden på anden måde end ved vold eller trussel om vold lægger hindringer i vejen for udførelsen af tjenesten eller hvervet. Herudover er der en væsentlig